

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118200386
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118200386.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: M. W., G.. XX.XX.XXXX, K. L. XX, XXX XX E., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Goliášová Gabriela, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.705,15 Eur a o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Súd zastavuje konanie v časti o zaplatenie sumy 8,89 Eur.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.993,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.711,59 Eur odo dňa 10.02.2018 do 06.03.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.993,56 Eur odo dňa 10.02.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka, uvedená v bode 2.4. Úverovej zmluvy Č.. A. XX/XXXXXX, z 5.10.2012, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, v znení: „Náklady spojené s poskytnutím Úveru: 1096, 30 €", je neprijateľná.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v bode 10.1 Úverovej zmluvy č. A. XX/XXXXXX, J. X.XX.XXXX, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. v znení: „Klient a Veriteľ sa podpisom ÚZ dohodli, že Veriteľ pri podpise ÚZ uhradil za Klienta na účet Predajcu sumu vo výške 800 EUR (ďalej len „marketingová akcia"), ktorá bude použitá na úhradu časti kúpnej ceny Predmetu financovania vo výške uvedenej v kúpnej zmluve/daňovom doklade a ďalej na úhradu ceny tovaru, ktorý klient od Predajca pri uzatvorení ÚZ obdržal, vo výške uvedenej na daňovom doklade. Ak nebude Úver Veriteľovi splatený v splátkach dohodnutých v ÚZ (t.j. ak dôjde k tzv. zospláneniu Úveru, k ukončeniu ÚZ z dôvodu úmrtia alebo poistnej udalosti, k ukončeniu ÚZ dohodou, k odstúpeniu Klienta od ÚZ v zákonnej lehote alebo k predčasnému splateniu Úveru), nárok na poskytnutie marketingovej akcie Klientovi zaniká a Klient sa zaväzuje vrátiť Veriteľovi hodnotu poskytnutej marketingovej akcie v plnej výške, najneskôr v lehote 30 dní odo dňa odoslania výzvy k jej vráteniu.", je neprijateľná.

V. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 7Csp/3/2018 - 38 zo dňa 18.06.2018 súd zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.702,70 Eur, vo zvyšnej časti súd žalobu žalobcu zamietol. Rozhodol, že žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,88

%, a to v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a zároveň rozhodol, že žalovaný má vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok. Vznosenú námietku premlčania zo strany žalovaného súd považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Mal za to, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je v celom rozsahu premlčaný. Poukázal na rozhodnutia súdov upravujúcich dané premlčanie. Zároveň bola zamietnutá žaloba žalobcu v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, keďže súd 1. stupňa bol toho názoru, že nebolo dôvodu na vyslovenie tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky. Aktuálny sporový poriadok umožňuje podať žalobu o určenie právnej skutočnosti len ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu a týmto je zákon o ochrane spotrebiteľa.

2. Uznesením Krajského súdu v Prešove číslo konania 21Co/129/2018-156 zo dňa 11.12.2018 bol zrušený výrok rozsudku súdu 1. stupňa vo výroku číslo II., III. a IV. a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd nemôže zásadne súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že už v čase kedy došlo k úhrade poslednej splátky zo strany žalobcu žalobcovi začala plynúť subjektívna premlčacia doba. Zdá sa, že viaceré súdy posudzujú začiatok subjektívnej premlčacej doby už od času, kedy spotrebiteľ plní s odôvodnením, že má poznať právo. Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, odkedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slova vedieť, mal a mohol pritom obsahovať v iných prípadoch, no pre účely začiatku plynutia premlčacej doby ich neustanovil. Relevanciu má teda to, odkedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala a nie že plnila. Z nateraz zisteného skutkového stavu nevyplýva, kedy sa žalobca reálne dozvedel o bezdôvodnom obohatení. V bode 37 na strane 7 uznesenia odvolacieho súdu, ten uložil súdu 1. stupňa priznať princípu ochrany slabšej zmluvnej strany právnu silu ústavného princípu, posúdiť žalobcom namietané zmluvné podmienky z hľadiska ich neprijateľnosti, posúdiť akým spôsobom na základe akých skutočností a v akom rozsahu došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, zaoberať sa nepriamym úmyslom žalovaného nadobudnúť od žalobcu bezdôvodné obohatenie a vytvoriť a umožniť stranám procesné práva v súvislosti s novým názorom na začiatok plynutia premlčacej doby.

3. Súd postupom podľa § 391 C.s.p. viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec opätovne prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to žalobou zo dňa 12.01.2018, Úverovou zmluvou číslo A. XX/XXXXXX zo dňa 05.010.2012, splátkovým kalendárom, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 05.10.2012 bola medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako spotrebiteľom uzatvorená Úverová zmluva číslo A. XX/XXXXXX, kde v bode 2 poskytol žalovaný žalobcovi úver. Predmetom financovania bola suma 5.545 Eur vrátane DPH, zaplatená v hotovosti klientom bola suma 555 Eur. Náklady spojené s poskytnutím úveru predstavovali 1.096,30 Eur, celková výška úveru 6.086,30 Eur. Predmetom financovania úveru bolo motorové vozidlo, osobný automobil Š. U. R.. V bode 4 boli upravené podmienky splácania úveru, a to ročná úroková sadzba 33,414555 %, RPMN 39,10 %, priemerná hodnota RPMN 50 %, celková čiastka zaplatená spotrebiteľom 9.695,16 Eur, konečná splatnosť úveru 02.10.2015. Žalobca sa zaviazal splácať predmetný úver v mesačných splátkach 269,31 Eur, v počte splátok 36 pri splatnosti prvej mesačnej splátky 02.11.2012. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalobca zaplatil žalovanému z celkového poskytnutého úveru 4.990 Eur sumu 9.695,15 Eur. Bezdôvodné obohatenie v sume 4.705,15 Eur ako rozdiel medzi reálne poskytnutým úverom 4.990 Eur a sumou 9.695,15 Eur, ktorú žalobca žalovanému zaplatil, požaduje žalobca touto žalobou titulom bezdôvodného obohatenia. Žalovaný podľa predložených listín zaplatil žalobcovi sumu 2.711,59 Eur, ktorá bola predmetom späťvzatia žaloby žalobcu. Dňa 06.03.2018 poukázal žalovaný žalobcovi sumu 2.702,70 Eur a dňa 06.03.2018 sumu 8,89 Eur, ako to vyplýva z čísla listu 29 súdneho spisu. Spolu žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 2.711,59 Eur. V písomnom podaní, súdu doručenom dňa 14.03.2018 (číslo listu 28 súdneho spisu) vzal žalobca svoj žalobný návrh späť v časti o zaplatenie sumy 2.711,59 Eur, v tejto časti žiadal konanie zastaviť.

5. Z potvrdenia žalovaného zo dňa 03.06.2016 pre súd vyplynulo, že k dnešnému dňu boli na Úverovej zmluve A. XX/XXXXXX uhradené všetky záväzky žalobcu vyplývajúce z tejto zmluvy.

6. Žalobca súdu uviedol, že so spoločnosťou Home Credit uzatvoril Úverovú zmluvu, nakoľko si potreboval kúpiť motorové vozidlo. Poskytli mu úver 5.600 Eur, zaplatil sumu 9.900 Eur, ako aj náklady

spojené s úverom vo výške 1.096,30 Eur, vôbec nemá vedomosť čo tieto zahŕňajú. Zo strany žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy nebol informovaný o marketingovej akcii, to znamená, že sumu 800 Eur poukáže žalovaný predajcovi áut. Mal zriadený trvalý príkaz a splátky vo výške 269 Eur pravidelne poukazoval žalovanému. Z dôvodu, že nemal dostatok finančných prostriedkov zo strany žalovaného mu prišlo oznámenie o ukončení zmluvy. Súd s poukazom na právny názor odvolacieho súdu, ktorý bol pre súd prvého stupňa záväzný, vykonal opätovný výsluch žalobcu na pojednávaní dňa 29.04.2019, kde žalobca uviedol, že neskôr zistil, že úrok uvedený v úverovej zmluve prevyšuje 30 %. Zároveň spoločnosť AAA auto zaplatila akontáciu v sume 500 Eur. Pokiaľ ide o sumu 1.096,30 Eur vyjadrenú ako náklady spojené s poskytnutím úveru, ktorej určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky sa domáha, vôbec nevie, čo táto suma zahŕňa. Pokiaľ ide o marketingovú akciu 800 Eur, vôbec nemá vedomosť, čo táto suma znamená, prečo žalovaný túto sumu poukázal predajcovi áut. Zmluva je písaná veľmi malým písmom, ťažko je to pre človeka vôbec čítať, aj keď vie, že si túto zmluvu mal prečítať. Žiadne čísla, ako náklady spojené s poskytnutím úveru a výška marketingovej akcie mu zo strany žalovaného neboli vysvetlené pri podpise zmluvy. Od známeho z rodiny, ktorý pracuje v banke a ktorý si úverovú zmluvu, ktorú uzatvoril so žalovaným prezrel, oboznámil sa s ňou a ten ho informoval o tom, že sú tam vysoké úroky. Následne sa jeho mamka dozvedela o Združení HOOS. Toto Združenie HOOS na ochranu spotrebiteľa kontaktoval a následne sa podala žaloba. Na otázku súdu, aby uviedol, kedy sa dozvedel o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného, žalobca súdu uviedol, že to bolo približne v roku 2017 a následne sa podala žaloba, presný mesiac si nepamätá.

7. Právny zástupca žalobcu mal za to, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve je v celom rozsahu dôvodný. Rovnako poukázal na skutkové odôvodnenie neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré žalobca uviedol v žalobe. Právny zástupca žalovaného mal za to, že vznesená námietka premlčania, ktorú vzniesol žalovaný v tomto spore je v celom rozsahu dôvodná. Mal za to, že zmluvný vzťah je ukončený a nie je dôvod domáhať sa určenia neprijateľných zmluvných podmienok. Čo sa týka úroku, ktorý napáda žalobca, že je vo výške 30 %, právny zástupca žalovaného poukázal na to, že žalobca si mal zmluvu prečítať, videl tento úrok v zmluve a mal s ním vyjadriť svoj nesúhlas. Pokiaľ ide o vedomosť o výške bezdôvodného obohatenia, to považuje za účelové, nakoľko Združenie HOOS dlhodobo spolupracuje s právnym zástupcom žalobcu. Právny zástupca žalovaného mal za to, že súd 1. stupňa správne vyhodnotil vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného. Poukázal na aktuálne rozhodnutie Najvyššieho súdu 3Cdo/169/2017, ktoré korešponduje s názorom súdu 1. stupňa, pričom mal za to, že názor Krajského súdu týkajúci sa vyhodnotenia vznesenej námietky premlčania je nesprávny. Vzhľadom na to, že zmluvný vzťah medzi stranami sporu je ukončený, nie je dôvod vyslovovať neprijateľnú zmluvnú podmienku.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 12 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 53d Občianskeho zákonníka, spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná.

Podľa § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20160701>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 455 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

9. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že uzatvorená Úverová zmluva medzi žalobcom a žalovaným má charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže žalovaný vystupoval ako dodávateľ, poskytovanie úverov tvorilo predmet jeho podnikateľskej činnosti a žalovaný bol v pozícii spotrebiteľa. Z vykonaného dokazovania, čo v tomto spore bolo nesporným, mal súd za preukázané, že reálne bol žalobcovi poskytnutý úver 4.990 Eur, aj keď v zmluve je uvedená celková výška úveru 6.086,30 Eur. Od tejto sumy boli odpočítané náklady spojené s poskytnutím úveru 1.096,30 Eur. Z tohto dôvodu reálne poskytnutá finančná suma v prospech žalobcu zo strany žalovaného predstavovala 4.990 Eur. Žalobca zaplatil, čo aj zdokladoval výpisom z účtu a medzi stranami sporu to nebolo sporné, v prospech účtu žalovaného platby

vo výške 9.695,15 Eur. V žalobnom petite sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 4.705,15 Eur. V písomnom podaní, súdu doručenom dňa 14.03.2018 (číslo listu 28 súdneho spisu) vzal žalobca svoj žalobný návrh späť v časti o zaplatenie sumy 2.711,59 Eur, keďže túto sumu po podaní žalobného návrhu dňa 06.03.2018 zaplatil žalovaný žalobcovi, ako to vyplýva z výpisu z účtu VÚB banky z čísla listu 29 súdneho spisu. Súd 1. stupňa vo výroku číslo I. vyhláseného rozsudku číslo konania 7Csp 3/1018 - 38 zo dňa 18.06.2018 urobil zrejmu nesprávnosť, keď vo výroku číslo I. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 2.702,70 Eur. Tento výrok nadobudol právoplatnosť, avšak bolo potrebné túto zrejmu nesprávnosť odstrániť a tak súd vo výroku číslo I. rozsudku zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 8,89 Eur, keďže právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 29.04.2019 so zastavením konania v tejto časti súhlasil. Súd postupom podľa § 144 a 145 C.s.p. konanie v tejto časti zastavil.

10. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 05.10.2012 (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

12. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) (<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinost=05.10.2012>>) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=05.10.2012>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=05.10.2012>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=05.10.2012>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=05.10.2012>>,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=05.10.2012>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

13. Podľa § 11 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=05.10.2012>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=05.10.2012>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=05.10.2012>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=05.10.2012>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=05.10.2012>>,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=05.10.2012>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

14. Pokiaľ ide o posúdenie obligatórnych náležitostí uzatvorenej úverovej zmluvy, uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným dňa 05.10.2012, žalobca bol toho názoru, že v uvedenej zmluve absentuje doba trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f.), predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j.), výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) a rovnako žalobca mal za to, že v úverovej zmluve je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 33,41 %, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi.

15. Pokiaľ ide o posúdenie úverovej zmluvy, súd sa nestotožňuje s právnou argumentáciou žalobcu, že v Úverovej zmluve číslo A. XX/XXXXXX zo dňa 05.10.2012 absentuje doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, a to podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona číslo 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvárania zmluvy. Súd poukazuje na bod 4 uzatvorenej úverovej zmluvy, kde je jednoznačne pri podmienkach splácania úveru uvedený termín konečnej splatnosti úveru dňom 02.10.2015. Tento údaj je zreteľný a zrozumiteľný aj pre priemerného spotrebiteľa. Je tam uvedený konkrétny dátum, mesiac a rok ukončenia zmluvného vzťahu.

16. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu ohľadne rozlíšenie splátok podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona číslo 129/2010 Z.z., súd sa s právnym názorom žalobcu v žiadnom prípade nestotožňuje. Súd poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. rozhodnutie 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.04.2018, 4Cdo 211/2017 zo dňa 23.04.2018, 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.08.2018, 5Cdo 132/2017 zo dňa 29.10.2018 podľa ktorých ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) Zákona č. 129/2010 Z.z. nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné poplatky a úroky.

17. Súd je však toho názoru a je možné súhlasiť s názorom žalobcu, že v Úverovej zmluve číslo A. XX/XXXXXX zo dňa 05.10.2012 absentuje náležitosť, a to predpoklady použité pre výpočet RPMN. V bode 4 úverovej zmluvy v rámci podmienok splácania úveru, je uvedená iba výška RPMN a to 39,10 %.

18. Súd poukazuje na právny názor vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Prešove 3Co/164/2018 - 129 zo dňa 08.01.2019, kde odvolací súd uviedol, že ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť aj matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Obligatornou náležitosťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 a to článku 10 ods. 2 písm. g), podľa ktorého „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.“ Rovnako súd poukazuje na právny záver vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove 16Co/26/2018 - 112 zo dňa 21.01.2019, kde Krajský súd uviedol, že je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto zmluvy. Neuvedením celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a s neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, v ustanovení § 11 ods. 1 spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. K obdobnému záveru o tom, že v zmluve musí byť uvedený matematický výpočet a všetky vstupné údaje ako veriteľ dospel k výške RPMN dospel aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí spisová značka 7Co/110/2018 - 107 zo dňa 17.12.2018, ako aj v rozhodnutí 5Co/64/2018 - 92 zo dňa 17.01.2019.

19. Obdobne, je súd toho názoru a súhlasí s právnou argumentáciou žalobcu, že úrok uvedený v bode 4 v rámci podmienok splácania úveru v úverovej zmluve uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným vo výške 33,414555 % je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od jedného do piatich rokov v októbri 2012 bola úroková sadzba 11,57 %. Z uvedeného vyplýva, že úrok, ktorý stanovil veriteľ v zmluve je takmer trojnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavami v čase uzatvorenia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Mcdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009).

20. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka nemožno obhajovať princípom zmluvnej slobody. Úrok prevyšujúci 33 % ročne je úrokom, ktorý je neprimerane vysoký a je v rozpore s dobrými mravmi, lebo podstatne prevyšuje odplatu požadovanú za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Súd v tejto súvislosti

poukazuje na rozhodovacia prax súdov, napríklad rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/462/2015, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/48/2017, Okresný súd Prešov sp. zn. 20C/57/2016, Okresný súd Prešov 17C/75/2015, ktoré v obdobnej veci úrok vo výške 32 % ročne považovali za úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi.

21. Hoci maximálna výška úrokov pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na Dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútny neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy.

22. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26.04.2012, podľa ktorého pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným právnym vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.

23. S poukazom na to, že súd je toho názoru, že v zmluve absentujú predpoklady použité pre výpočet RPMN ako obligatórna náležitosť zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona číslo 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy a úrok uvedený v bode 4 Úverovej zmluvy vo výške 33,41 %, je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi, má žalobca nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobcovi bol reálne poskytnutý úver vo výške 4.990 Eur, z ktorého v prospech účtu žalovaného zaplatil sumu 9.695,15 Eur. Mal tak nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 4.705,15 Eur. Z tejto sumy súd odpočítal úhrady realizované žalovaným po podaní žalobného návrhu v celkovej výške 2.711,59 Eur a tak suma 1.993,56 Eur patrí žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia. Z tejto sumy súd priznal žalobcovi aj ním požadovaný úrok z omeškania. V žalobnom petite požadoval žalobca priznať úrok z omeškania deň nasledujúci po doručení žalobného návrhu. Žaloba bola doručená žalovanému dňa 09.02.2018, preto zo sumy 2.711,59 Eur priznal súd žalobcovi úrok z omeškania deň nasledujúci po doručení žaloby, t. j. odo dňa 10.02.2018 do úhrady tejto sumy zo strany žalovaného v prospech účtu žalobcu, t. j. dňa 06.03.2018 a ďalej z dlžnej sumy 1.993,56 Eur súd priznal úrok od 10.02.2018, t. j. deň nasledujúci po doručení žaloby až do zaplatenia. Úrok z omeškania bol priznaný v súlade s § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 01.02.2013.

24. V spore sa bolo potrebné zaoberať dôvodnosťou vznesenej námietky premlčania v časti vydania bezdôvodného obohatenia, ktorú vzniesol žalovaný. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí, ktoré je pre súd 1. stupňa záväzná a súd je viazaný právnym názorom vyjadreným v Uznesení číslo konania 29Co/129/2018-156 zo dňa 11.12.2018, kde odvolací súd konštatoval pri posúdení plynutia subjektívnej premlčacej doby, že je relevantné to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela, že plniť nemala a nie že plnila. Z nateraz zisteného skutkového stavu nevyplýva, kedy sa žalobca reálne dozvedel o bezdôvodnom obohatení. Žalobca na pojednávaní dňa 29.04.2019 súdu uviedol, že zmluvu dal posúdiť svojmu rodinnému známemu, ktorý vyhodnotil úroky ako rozporné s dobrými mravmi. Následne ho jeho mamka odporúčala na Združenie HOOS, ktoré mu v roku 2017 poradilo, že mu vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a následne v roku 2017 bola podaná žaloba.

25. Súd poukazuje na právny záver vyplývajúci z Uznesenia Krajského súdu v Prešove 12Co/25/2018 - 211 zo dňa 07.02.2019, podľa ktorého je nepochybné, že žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou je poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za

uzatvorenie takejto zmluvy nemôže zbaviť ani na základe princípu neznalosť zákona neospravedlňuje uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobcu. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahov zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak by žalovaný ako subjekt dlhodobopôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je aj poskytovanie úverov poskytoval takéto úvery na základe neperfektných zmlúv, jeho konanie by tak potom nebolo možné hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Bolo by skutočne veľmi ťažké uveriť, aby dodávateľ nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť poskytnutie úverov na základe zmluvy neobsahujúcej všetky zákonom vyžadované náležitosti, respektíve obsahujúcej nekalú prax a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený. Potom je zrejmé, že zistenia rozhodujúce pre určenie správnej dĺžky objektívnej premlčacej doby súd prvej inštancie v tomto spotrebiteľskom spore odignoroval.

26. Súd poukazuje na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.02.2018, v ktorom je uvedené, že za rozhodujúce pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Vyžaduje sa skutočná, nielen predpokladaná vedomosť oprávneného o skutkových okolnostiach zakladajúcich bezdôvodné obohatenie a ktoré sú predpokladom uplatnenia práva na súde. Čas, kedy spotrebiteľ plní je významný na účely objektívnej premlčacej doby, nemožno ho bez ďalšieho spájať so začiatkom subjektívnej premlčacej doby len s poukazom na povinnosť poznať právo. Každý, a teda aj spotrebiteľ je povinný poznať právo, no žiadny spotrebiteľ nemá povinnosť vedieť právo aj aplikovať. Tvrdenie spotrebiteľa o skutočnosti, na základe ktorej sa dozvedel o vzniku bezdôvodného obohatenia však aj spotrebiteľ musí preukázať a súd v súvislosti s tým umožní dodávateľovi použiť jeho procesné prostriedky.

27. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Cdo/67/2011, oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. O bezdôvodnom obohatení sa žalovaná dozvedela až na základe konzultácií uskutočnených so Združením HOOS v období od roku 2014 do roku 2015. Až pri týchto konzultáciách mohla zistiť, že žalovanému uhradila aj čiastky nad rozsah poskytnutej istiny, na ktoré žalovanému v dôsledku neplatnosti zmluvy pre nedodržanie zákonom predpísanej formy nárok nevznikol. Žaloba teda podala v subjektívnej premlčacej dobe.

28. Súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky 25Cdo/2581/98 zo dňa 31.08.2000, kde je konštatované, že bez akýchkoľvek pochybností je jasne vyjadrené, že subjektívna premlčacia doba nezačala plynúť vtedy, keď bezdôvodné obohatenie vzniklo, ale až od momentu, keď sa oprávnený o bezdôvodnom obohatení dozvedel s vysvetlením, čo to znamená dozvedieť sa o bezdôvodnom obohatení.

29. Žalobca súdu na pojednávaní dňa 29.04.2019 uviedol, že o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, že má podať žalobu sa dozvedel od Združenia HOOS niekedy v roku 2017 a následne sa podala žaloba. Žalovaný nenavrhol vykonať dokazovanie ohľadne tejto skutočnosti. Súd tak mal za to, že žaloba bola podaná v roku 2018, t. j. v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe. Aj v tomto prípade je možné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Úmysel obchodníka získať na úkor spotrebiteľa bezdôvodné obohatenie je daný tým, že úverovú zmluvu uzatvára s cieľom získať odplatu vo forme úrokov, prípadne poplatkov. Zákon pritom obchodníkovi ukladá, čo má zmluva obsahovať, aby transparentne informovala spotrebiteľa k čomu sa spotrebiteľ zaväzuje. Obchodník vie, čo mu zákon ukladá. Práve takouto úmyselne vadnou zmluvou sleduje cieľ získať nezákonnú odplatu aj keď vie, že uzatvoril zmluvu, ktorá je podľa zákona bezúročná a bezpoplatková a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, úžerné úroky a poplatky, nezákonné sankcie. Ako inak možno takéto konanie obchodníka posúdiť, ak nie ako konanie úmyselné. Chcel uzatvoriť vadnú zmluvu, ktorú vytvoril, predložil spotrebiteľovi aj keď vedel, že je vadná, ale napriek tomu prijímal od spotrebiteľa platby, o ktorých vedel, že mu nepatria a prijímal ich v rozpore so zákonom. Podstata aplikácie 10-ročnej objektívnej premlčacej doby spočíva v tom, že v dobe prijatia zákonnej platby dodávateľ prijal platbu,

o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie, a to aj v prípade, ak by sme pripustili, že v dobe uzatvorenia zmluvy ešte tento úmysel nemusel mať, čo je ale najmenej pravdepodobná možnosť. V každom prípade však prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie sa úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil jeho konaním, keď prijal a ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. Obchodník, profesionál, dodávateľ vedel, že mu bola platba vyplatená v rozpore so zákonom a napriek tomuto si túto platbu ponechal. Čo sa týka objektívnej 10-ročnej premlčacej doby, tak konanie subjektu, ktorý dlhodobo a opakovane poskytuje predražené spotrebiteľské úvery sa nedá hodnotiť inak, ako vmyslené konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu. Pokiaľ ide o aplikáciu objektívnej 10-ročnej premlčacej doby súd poukazuje na stabilnú a ustálenú prax Krajského súdu v Prešove, ktoré majú za to, že je potrebné v spotrebiteľských veciach aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Súd poukazuje na rozhodnutie 1Co/14/2017 zo dňa 28.06.2017, 2Co/193/2016 zo dňa 24.06.2017, 3Co/85/2017 zo dňa 03.10.2017, 10Co/75/2016 zo dňa 27.09.2017, 17Co/12/2017 zo dňa 25.07.2017, 21Co/72/2017 zo dňa 19.03.2015, 23Co/186/2016 zo dňa 18.10.2017, ako aj ďalšie.

30. Súd tak vyhodnotil námietku premlčania vznesenú žalovaným ako v celom rozsahu nedôvodnú.

31. Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

32. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

33. Pokiaľ ide o žalobu žalobcu v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, a to v bode 2.4 náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 1.096,30 Eur ako aj ustanovenia o marketingovej akcii v bode 10.1 článku 10 Zmluvy o úvere zo dňa 05.10.2012, súd tieto zmluvné podmienky vyhlásil za neprijateľné a v celom rozsahu sa stotožňuje s právnou argumentáciou spotrebiteľa.

34. Na otázku súdu na žalobcu, či vedel čo presne zahŕňajú náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 1.096,30 Eur, či zo strany žalovaného bol o týchto nákladoch pri poskytovaní úveru v roku 2012 poučený a bola mu špecifikovaná výška týchto nákladov s presnou špecifikáciou čo obsahujú, žalobca súdu uviedol, nie. Rovnako vôbec mu nebolo zrejmé poskytnutie sumy 800 Eur titulom marketingovej akcie, ktorá bola upravená v článku 10, bod 10.1 úverovej zmluvy. Súd je toho názoru, že pokiaľ ide o bod 2.4 zmluvy, a to náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 1.096,30 Eur, súdu vôbec nie je zrejmé, čo tieto náklady predstavujú. Podľa názoru súdu žalovaný neposkytol reálne plnenie za takéto poplatok. Táto výška nákladov nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná, nebolo mu vysvetlené a špecifikované, čo tento údaj v zmluve znamená. Ten zodpovedá a predstavuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd tieto náklady v bode 2.4 úverovej zmluvy vyhodnotil v súlade s § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd uvádza, že úverový vzťah je predsa odplatným právnym úkonom. Odplata pri úvere predstavuje hlavný predmet plnenia úroky so synonymom ceny úveru odplata za úver. Je zrejmé a súd vôbec nemá špecifikované a nie je mu zrejmé, čo tieto náklady v sume 1.096,30 Eur predstavujú, keď za poskytnutý úver má spotrebiteľ platiť ešte aj úroky. Aj úrok predstavuje predsa formu poplatku za poskytnutie úveru. Súd poukazuje na právny záver vyplývajúci z rozsudku Krajského súdu Prešov 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012, kde odvolací súd konštatoval, že poplatok by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Žalovaný bližšie nešpecifikoval, aké skutočné plnenie dostáva spotrebiteľ, za ktoré má zaplatiť poplatok 871 Eur. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa s ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že tento poplatok je za uzavretie zmluvy, a teda asi za napísanie zmluvy a za posúdenie bonity záujemcu o úver. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, odvolací

súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Rovnako súd v súvislosti s poplatkom za poskytnutie úveru poukazuje na právoplatný rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 6C/198/2012 zo dňa 31.01.2014, kde súd konštatoval, že poplatok za náklady spojené s poskytnutím úveru nie je ničím iným ako ďalšou nekalou praktikou na zakrytie skutočnej výšky odplaty za úver.

35. Rovnako súd vyhodnotil článok 10, bod 10.1 údaje o marketingovej akcii v sume 800 Eur ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tomto prípade je súd toho názoru, že sa jedná o zmluvnú pokutu, ktorú však žalovaný pomenoval marketingovou akciou. Túto cenu 800 Eur jednostranným právnym úkonom určil žalovaný, žalobca nemal možnosť ovplyvniť túto zmluvnú podmienku, oddeliť ju od zvyšku zmluvy, respektíve ju neprijat'. Samotný žalobca uviedol, že vôbec nemal vedomosť, čo táto marketingová akcia znamená, vôbec o nej nebol poučený. Pojem neprijateľná podmienka vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa (článok 1 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť je súd povinný preveriť z úradnej moci, teda v tomto prípade sa nedá uvažovať o výsostnom práve spotrebiteľa, ktorý by nebol viazaný neprijateľnou podmienkou len za stavu, kedy by sa výslovne určenia ich neplatnosti domáhal. Neprijateľná podmienka je absolútne neplatná, a to samozrejme bez ohľadu na iniciatívu spotrebiteľa. S týmto sa vysporiadal aj Súdny dvor EÚ v rozsudku C-473/00 keď uviedol, národná právna úprava, ktorá národnému súdu v rámci konania o žalobe podanej poskytovateľom spotrebiteľského úveru proti spotrebiteľovi a spočívajúcej na zmluve medzi nimi uzatvorenej znemožňuje po uplynutí premičacej lehoty z úradnej povinnosti alebo na základe podnetu spotrebiteľa určiť, že podmienka obsiahnutá v zmluve medzi nimi uzatvorenej je v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS. S poukazom na to, že táto suma je neprimeraná, nebola individuálne so spotrebiteľom dohodnutá, ten nemal možnosť ovplyvniť jej výšku, nebol poučený o tejto marketingovej akcii, o jej dôsledkoch, súd vyhodnotil uvedené ako nekalú obchodnú praktiku zo strany žalovaného a celkovú zmluvnú podmienku v článku 10, bod 10.1 ako neprijateľnú.

36. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca mal úspech vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100 %, z tohto dôvodu súd rozhodol o tomto nároku na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.